HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE
Avdelning 2
Rotel 21

DOM
2011-08-01
Göteborg

Mål nr
B 3014-11

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Göteborgs tingsrätts dom den 10 juni 2011 i mål nr B 14240-10, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande och motpart (Åklagare)
Kammaråklagaren Stina Lundqvist
Göteborgs åklagarkammare

Motpart (Målsägande)
1. Dödsboet efter Elin Krantz
c/o Ove och Ann-Britt Krantz, Alströmergatan 12, 521 31 Falköping

2. Amanda Krantz
Alströmergatan 12, 521 31 Falköping

3. Ann-Britt Krantz
Alströmergatan 12, 521 31 Falköping

4. Emelie Krantz
Alströmergatan 12, 521 31 Falköping

5. Ove Krantz
Alströmergatan 12, 521 31 Falköping

6. Simon Krantz
Alströmergatan 12, 521 31 Falköping

7. Christian Pettersson
Pallasgatan 3 B, 417 01 Göteborg

8. Maria Sturgis
Arbogagatan 34, 418 71 Göteborg

Ombud för samtliga och dessutom målsägandebiträde för 2-8:
Advokaten Monica Rösman, Vallgatan 38, 411 16 Göteborg

Klagande och motpart (Tilltalad)
EPHREM Tadele Yohannes, 871219-6131, medborgare i Etiopien
Frihetsberövande: Häktad
c/o Girma, Temperaturgatan 60, 418 41 Göteborg

Ombud och offentlig försvarare: Advokaten Claes Östlund
Box 11017, 404 21 Göteborg

SAKEN
Mord m.m.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 40 401 20 Göteborg	Packhusplatsen 6	031-701 22 00 **E-post**: hovratten.vastrasverige@dom.se www.vastrahovratten.domstol.se	031-774 29 43	måndag – fredag 08:00-16:00

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten fastställer tingsrättens domslut.

Ephrem Yohannes ska stanna kvar i häkte till dess hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Det som tingsrätten har förordnat om beslag ska fortfarande gälla.

Det som tingsrätten har förordnat om sekretess ska fortfarande gälla.

Sekretessbestämmelserna i 21 kap. 1 § och 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen ska fortsätta att vara tillämpliga *dels* för uppgifterna och fotografierna i förundersökningsprotokollet, tingsrättens aktbilaga 64, med undantag för de uppgifter i obduktionsrapporten som tagits in i tingsrättens dom, *dels* för det som framkommit genom tingsrättens ljud- och bildupptagning av förhöret med vittnet Ulf Jonsson och som har lagts fram vid hovrättens förhandling inom stängda dörrar.

Sekretessbestämmelserna i 21 kap. 1 § och 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen ska fortsätta att vara tillämpliga för uppgifterna i det rättspsykiatriska utlåtandet, tingsrättens aktbilaga 149, med undantag för sidan 1, och som har lagts fram vid hovrättens förhandling inom stängda dörrar.

Claes Östlund tillerkänns ersättning av allmänna medel med 104 863 kr, varav 73 458 kr för arbete, 10 432 kr för tidsspillan och 20 973 kr för mervärdesskatt. Staten ska svara för kostnaden.

Monica Rösman tillerkänns ersättning av allmänna medel med 60 785 kr, varav 43 142 kr för, 4 815 kr för tidsspillan, 671 kr för utlägg och 12 157 kr för mervärdesskatt. Staten ska svara för kostnaden.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att hovrätten dömer Ephrem Yohannes enligt åtalet för grov våldtäkt och mord samt skärper fängelsestraffet.

Ephrem Yohannes har yrkat att hovrätten ogillar åtalet samt målsägandenas skadeståndsanspråk.

Amanda Krantz, Ann-Britt Krantz, Emelie Krantz, Ove Krantz, Simon Krantz, Christian Pettersson och Maria Sturgis samt dödsboet efter Elin Krantz, som biträtt åtalet även i hovrätten, har motsatt sig ändring av tingsrättens dom.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Utredningen har i allt väsentligt varit densamma som vid tingsrätten. Förhören som spelades in där har spelats upp. Dessutom har syn hållits på, och i anslutning till, den plats där Elin Krantz döda kropp påträffades.

Hovrätten instämmer i tingsrättens bedömning att det genom utredningen är styrkt att Ephrem Yohannes uppsåtligen berövat Elin Krantz livet på det sätt som åklagaren påstått. Gärningen ska bedömas som mord. Vad gäller våldtäktsdelen av åtalet ansluter sig hovrätten till tingsrättens bedömning att det inte är visat mer än att Ephrem Yohannes gjort sig skyldig till försök till våldtäkt, vilket brott dock bör ses som ett led i det uppsåtliga dödandet och därför konsumeras av mordet.

Enligt hovrättens uppfattning ligger straffvärdet för det aktuella brottet på den övre delen av den tidsbestämda straffskalan för mord. Men hänsyn till det höga straffvärdet ska påföljden bestämmas till fängelse.

När det gäller frågan om utvisning har åklagaren hänvisat till ett i hovrätten ingivet tilläggsprotokoll av vilket framgår att Ephrem Yohannes hustru och barn för närvarande befinner sig i ett land utanför Europa. Enligt protokollet har Ephrem Yohannes hustru till ansvarig socialsekreterare uttalat att hon lämnade Sverige på grund av oro för att någon ska hämnas på henne eller hennes familj, men att hennes avsikt är att på sikt flytta tillbaka. Ephrem Yohannes har uppgett att hans hustru är uppvuxen i Sverige och har sin anhöriga här samt att hennes och barnens vistelse utomlands endast är tillfällig på grund av den hotbild som finns.

HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE
Avdelning 2

DOM
2011-08-01

Hovrätten gör samma bedömning i utvisningsfrågan som tingsrätten. Det men som utvisningen medför för Ephrem Yohannes ska som tingsrätten anfört beaktas vid straffmätningen. Vid en samlad bedömning av omständigheterna anser hovrätten att fängelsestraffets längd ska bestämmas till 16 år.

Vid angiven utgång i skuldfrågan är de av tingsrätten utdömda skadestånden inte föremål för tvist.

På de skäl som tingsrätten angett ska Ephrem Yohannes kvarbli i häkte.

ÖVERKLAGANDE, se bilaga B
Överklagande senast den 29 augusti 2011

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Hans Frennered, hovrättsråden Ola Olsson, referent, och Ingrid Björck samt nämndemännen Ingmarie Torstensson och Evert Samuelsson.

AVRÄKNINGSUNDERLAG, se aktbilaga 38

HOVRÄTTEN FÖR
VÄSTRA SVERIGE
Avdelning 2
Rotel 21

AVRÄKNINGSUNDERLAG Aktbilaga 38

Göteborg

Mål nr B 3014-11

Underlaget avser

Personnummer 871219-6131	Datum för dom 2011-08-01
Efternamn Yohannes	Förnamn EPHREM Tadele

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad	**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**
Datum 2010-09-28	Datum

Särskild anteckning

☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....

Ola Olsson

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 40 401 20 Göteborg	Packhusplatsen 6	031-701 22 00	031-774 29 43	måndag – fredag 08:00-16:00

E-post: hovratten.vastrasverige@dom.se
www.vastrahovratten.domstol.se

BU A

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 2

DOM
2011-06-10
meddelad i
Göteborg

Mål nr B 14240-10

Aktbil 154

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare
Kammaråklagare Stina Lundqvist
Göteborgs åklagarkammare

Målsägande

1. Dödsboet efter Elin Krantz
c/o Ove och Ann-Britt Krantz
Alströmergatan 12
521 31 Falköping

Ombud:
Advokat Monica Rösman
Advokatbyrån Rösman AB
Vallgatan 38
411 16 Göteborg

2. Amanda Krantz
Alströmergatan 12
521 31 Falköping

Målsägandebiträde:
Advokat Monica Rösman
Advokatbyrån Rösman AB
Vallgatan 38
411 16 Göteborg

3. Ann-Britt Krantz
Alströmergatan 12
521 31 Falköping

Målsägandebiträde:
Advokat Monica Rösman
Advokatbyrån Rösman AB
Vallgatan 38
411 16 Göteborg

4. Emelie Krantz
Alströmergatan 12
521 31 Falköping

Målsägandebiträde:
Advokat Monica Rösman
Advokatbyrån Rösman AB
Vallgatan 38
411 16 Göteborg

5. Ove Krantz
Alströmergatan 12
521 31 Falköping

Målsägandebiträde:
Advokat Monica Rösman
Advokatbyrån Rösman AB
Vallgatan 38
411 16 Göteborg

6. Simon Krantz
Alströmergatan 12
521 31 Falköping

Målsägandebiträde:
Advokat Monica Rösman
Advokatbyrån Rösman AB
Vallgatan 38
411 16 Göteborg

7. Christian Pettersson
Pallasgatan 3 B
417 01 Göteborg

Målsägandebiträde:
Advokat Monica Rösman
Advokatbyrån Rösman AB
Vallgatan 38
411 16 Göteborg

8. Maria Sturgis
Arbogagatan 34
418 71 Göteborg

Målsägandebiträde:
Advokat Monica Rösman
Advokatbyrån Rösman AB
Vallgatan 38
411 16 Göteborg

GÖTEBORGS TINGSRÄTT **DOM** B 14240-10
Avdelning 2 2011-06-10

Tilltalad
EPHREM Tadele Yohannes, 871219-6131
Frihetsberövande: Häktad
c/o Girma
Temperaturgatan 60
418 41 Göteborg
Medborgare i Etiopien

Offentlig försvarare:
Advokat Claes Östlund
Advokatfirman Ahlstedt HB
Box 11017
404 21 Göteborg

DOMSLUT

Begångna brott
Mord

Lagrum
3 kap 1 § brottsbalken

Påföljd m.m.

Fängelse 16 år

Utvisning
Den tilltalade utvisas ur riket och förbjuds att återvända hit. Överträdelse av förbudet kan medföra fängelse i högst 1 år.

Skadestånd

1. Ephrem Yohannes ska utge skadestånd till dödsboet efter Elin Krantz med 43 570 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 september 2010 till dess betalning sker.
2. Ephrem Yohannes ska utge skadestånd till Amanda Krantz med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 september 2010 till dess betalning sker.
3. Ephrem Yohannes ska utge skadestånd till Ann-Britt Krantz med 81 295 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 september 2010 till dess betalning sker.
4. Ephrem Yohannes ska utge skadestånd till Emelie Krantz med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 september 2010 till dess betalning sker.
5. Ephrem Yohannes ska utge skadestånd till Ove Krantz med 102 549 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 september 2010 till dess betalning sker.

6. Ephrem Yohannes ska utge skadestånd till Simon Krantz med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 september 2010 till dess betalning sker.
7. Ephrem Yohannes ska utge skadestånd till Christian Pettersson med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 september 2010 till dess betalning sker.
8. Ephrem Yohannes ska utge skadestånd till Maria Sturgis med 75 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 26 september 2010 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

Beslaget av kalsonger, jeans, tröja och strumpor ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Ephrem Yohannes (Polismyndigheten i Västra Götaland, nr 2010-1400-BG12492 p. 2 och 2010-1400-BG12798 p. 1-3).

Häktning m.m.

Ephrem Yohannes ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Sekretessbestämmelserna i 21 kap. 1 § samt 35 kap. 12 och 13 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämpliga för de uppgifter som förebringats inom stängda dörrar vid tingsrättens huvudförhandling när det gäller uppgifterna i
   - förundersökningsprotokoll, aktbil. 64, med undantag för de uppgifter i obduktionsrapporten som har tagits in i domen, och
   - rättspsykiatriskt utlåtande, aktbil. 149, med undantag för s. 1.
2. Sekretessbestämmelserna i 21 kap. 1 § och 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämpliga för ljud- och bildupptagning av förhöret med vittnet Ulf Jonsson som hållits inom stängda dörrar, med undantag för de uppgifter från vittnesförhöret som har tagits in i domen.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Claes Östlund tillerkänns ersättning av allmänna medel med 376 805 kr. Av beloppet avser 75 361 kr mervärdesskatt.
2. Monica Rösman tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 121 710 kr. Av beloppet avser 24 342 kr mervärdesskatt.
3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden, se bilaga 1.

Målsägandenas skadeståndsyrkanden, se bilaga 2.

FRIHETSBERÖVANDEN
Ephrem Yohannes har med anledning av misstankar om de brott som har prövats i denna dom varit berövad friheten som anhållen eller häktad sedan den 28 september 2010.

DOMSKÄL

Gärningarna

Inledning

Ephrem Yohannes har förnekat samtliga gärningar och har angett att han inte har att göra med vare sig Elin Krantz död eller det av åklagaren påstådda sexuella övergreppet på Elin Krantz.

Ephrem Yohannes har till utveckling av sin inställning till åtalet angett följande.

Han hade festat i centrala Göteborg. När han kom hem somnade han på en bänk nära bostaden. När han vaknade såg han i nära anslutning till den plats där Elin Krantz senare påträffades död hur två män hade sex med Elin Krantz. Han sprang fram till dem, varpå männen försvann. Elin Krantz var livlös när han kom fram till henne. Han gjorde upplivningsförsök av Elin Krantz. Han blev sedan jagad av samma män. På grund av rädsla för att han själv skulle bli misstänkt för brott lät han bli att kontakta polis eller ambulans. Det var den rädslan som sedan fick honom att

gömma både sina egna och Elin Krantz kläder, som fanns där han hittade henne, samt vänta ca två och en halv månad med att berätta vad som egentligen hade hänt.

Ephrem Yohannes har hörts i målet. På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med Karin Hultgårdh (som var en mycket nära vän med Elin Krantz), Samuel Berhanmeskel (som är pojkvän till Ephrem Yohannes hustrus syster), Magnus Pettersson (som körde den spårvagn som Elin Krantz och Ephrem Yohannes åkte med samtidigt den 26 september 2010), Anders Sjögren (som var en nära vän med Elin Krantz), Nebaat Demirovska, Eva Lundegard (båda två bor i det område där Elin Krantz påträffades död), Kevin Golestan (som för en kort period var Elin Krantz pojkvän), Camilla Simonsson (som hittade Elins Krantz och Ephrem Yohannes kläder i två soptunnor på en innergård), Anders Jansson (som var en av de poliser som hittade Elin Krantz döda kropp), Marianne Mattsson (som är forensiker vid Statens Kriminaltekniska Laboratorium, SKL), Ulf Johnsson (som är den läkare som utförde obduktionen av Elin Krantz) samt med Anders Langvik (som är polis).

Åklagaren har åberopat den skriftliga bevisning som hon har angett i stämningsansökningen.

På åklagarens begäran har under huvudförhandlingen spelats upp en film från en övervakningskamera, som fanns placerad i den spårvagn som Ephrem Yohannes och Elin Krantz åkte med den 26 september 2010. På åklagarens begäran har under huvudförhandlingen också spelats upp en film som innehåller en rekonstruktion med Ephrem Yohannes av delar av det händelseförlopp som avses med åtalet. Åklagaren har åberopat ett fotografi av Ephrem Yohannes, som hon har hittat på hans Facebooksida. Tingsrätten har hållit syn på, samt i anslutning till, den plats i bostadsområdet Länsmansgården där Elin Krantz döda kropp påträffades. Parterna har tillåtits att åberopa uppgifter i förundersökningsprotokollet. Det gäller uppgifter

som Ephrem Yohannes och andra förhörspersoner har lämnat vid polisförhör med dem.

Tingsrätten tecknar först en bakgrund, som innehåller uppgifter som i allt väsentligt är ostridiga. Det är fråga om uppgifter som parterna har lämnat vid huvudförhandlingen, eller som har kommit fram genom annan utredning som har åberopats i målet. I den mån parterna har haft olika uppfattningar med avseende på frågor som lyfts fram under den följande rubriken anges detta särskilt. Sedan följer en redogörelse för de väsentligaste delarna i förhören med de övriga förhörspersonerna.

Bakgrund

Elin Krantz närmaste familj består av hennes mamma och pappa samt av hennes tre systrar och hennes två bröder. Det ska redan här slås fast att det uppenbarligen finns en mycket stark sammanhållning mellan medlemmarna i Elin Krantz familj. Elin Krantz hade sedan februari 2010 bott på Hisingen i västra Göteborg hos en av sina systrar, Maria Sturgis. Elin Krantz hade fortfarande sitt stadigvarande boende i Falköping, och hon bodde i Göteborg för att studera. I närheten av Maria Sturgis bostad ligger spårvagnshållplatsen vid Gropegårdsgatan.

Ephrem Yohannes bor med sin familj – fru och två minderåriga barn – på Temperaturgatan, som ligger i bostadsområdet Länsmansgården, som också är beläget på Hisingen i de västra delarna av Göteborg. Ephrem Yohannes lägenhet är belägen på ca tio minuters gångavstånd från spårvagnshållplatsen vid Temperaturgatan. Den spårvagnshållplatsen är belägen några hållplatser efter hållplatsen vid Gropegårdsgatan

På kvällen den 25 september 2010 befann sig Elin Krantz i de centrala delarna av Göteborg tillsammans med kamrater för att festa. Elin Krantz träffade där

bl.a. Karin Hultgårdh. Elin Krantz och Karin Hultgårdh åkte den 26 september 2010, strax efter kl. 04.00 på morgonen, gemensamt med en spårvagn från hållplatsen Valand på Kungsportsavenyn i riktning mot Hisingen; Karin Hultgårdh skulle stiga av vid Hjalmar Brantingsplatsen, och Elin Krantz skulle stiga av några hållplatser senare, vid Gropegårdsgatan, om hon skulle ta sig till sin systers bostad.

Spårvagnen som Elin Krantz och Karin Hultgårdh färdades med gjorde ett stopp vid Brunnsparken, där Ephrem Yohannes steg på spårvagnen. Det förekom här inte några kontakter mellan Ephrem Yohannes, Elin Krantz eller Karin Hultgårdh. Karin Hultgårdh steg av spårvagnen vid Hjalmar Brantingsplatsen, och Elin Krantz och Ephrem Yohannes fortsatte resan längre ut på Hisingen.

Kl. 04.36 stannade spårvagnen vid hållplatsen vid Temperaturgatan, och både Elin Krantz och Ephrem Yohannes steg av, först Elin Krantz och strax därefter Ephrem Yohannes. Det finns inte någonting i utredningen som förklarar varför Elin Krantz steg av flera hållplatser efter den som ligger vid Gropegårdsgatan, dvs. den som ligger närmast Elin Krantz systers bostad. På övervakningsfilmen från spårvagnsresan ses Ephrem Yohannes flera gånger ta kontakt med Elin Krantz utan att hon besvarar hans kontaktförsök samt att Elin Krantz tränger sig förbi Ephrem Yohannes när hon går av spårvagnen.

När spårvagnen stannade vid Temperaturgatan hade den precis vänt vid en s.k. vändslinga för att på nytt påbörja resan in mot de centrala delarna av Göteborg. Hållplatsen vid Temperaturgatan var den första hållplatsen på resan från Länsmansgården in mot Göteborg, efter det att spårvagnen hade vänt.

Vad som därefter hände i det grönområde, som ligger helt nära hållplatsen vid Temperaturgatan, där Elin Krantz senare påträffades död, har parterna olika uppfattningar om i de avseenden som framgår av åtalet och Ephrem Yohannes berättelse, som redovisas i det följande.

Elin Krantz döda kropp påträffades i det nyss nämnda grönområdet av en polispatrull den 27 september 2010 ca kl. 19.00. Det område där kroppen påträffades, som är beläget uppskattningsvis ett femtiotal meter från spårvagnshållplatsen vid Temperaturgatan, är i några partier förhållandevis kuperat. Elin Krantz kropp hittades omsorgsfullt gömd i en öppning i ett stenröse, som består av s.k. sprängsten. Öppningen hade täckts helt med stenar. Ovanpå stenröset låg ytterligare en sten som, enligt vad utredningen har visat, vägde drygt 83 kg. Inte någonting av Elin Krantz kropp syntes för blotta ögat när kroppen hittades. När Elin Krantz påträffades död hade hon på sig en kavaj och under den en klänning, och hon var helt naken på underkroppen. Elin Krantz hade enligt vad som framgår av utredningen utsatts för ett så kraftigt våld att hon till följd av detta hade avlidit. Tingsrätten återkommer till vilket våld det har varit fråga om.

I två soptunnor på en innergård, som också ligger i Länsmansgården men någon kilometer från dels den plats där Elin Krantz kropp påträffades, dels det hus där Ephrem Yohannes och hans familj har sin lägenhet, hittades på förmiddagen den 26 september 2010 kläder som tillhörde Elin Krantz och Ephrem Yohannes; i den ena soptunnan hittades i en påse Elin Krantz strumpbyxor, trosor, skor och handväska, som innehöll ytterligare saker som tillhörde henne, och i den andra soptunnan hittades ett par jeans, en tröja och ett par strumpor, som tillhörde Ephrem Yohannes. I Elin Krantz trosor fanns avföring som enligt vad utredningen har visat kom från henne.

Ephrem Yohannes greps på Centralstationen i Göteborg den 28 september 2010 misstänkt för att ha med mordet på Elin Krantz att göra, och han anhölls senare samma dag på grund av den misstanken. Ephrem Yohannes häktades därefter på sannolika skäl misstänkt för mord. Ephrem Yohannes berättade till en början inte någonting för polisen om vad som hade hänt honom under natten mellan den 25 och

den 26 september 2010. Ephrem Yohannes lämnade sin berättelse – i allt väsentligt densamma som han har hållit fast vid under huvudförhandlingen – första gången ca två och en halv månad efter det att han hade gripits misstänkt för mord på Elin Krantz.

På Elin Krantz kläder hittades DNA från Ephrem Yohannes och på hans kläder hittades DNA från Elin Krantz. Tingsrätten återkommer till detta längre fram.

Förhörspersonerna har i det allra väsentligaste berättat följande.

Ephrem Yohannes

Lördagen den 25 september 2010 hade han och hans fru en födelsedagsfest hemma i lägenheten tillsammans med sina barn och flera vänner. Det var ett av barnen som fyllde år. Senare på kvällen åkte delar av sällskapet med spårvagn in till centrala Göteborg för att där besöka restaurang Simba.

Han drack mycket alkohol under kvällen, och han blev mycket berusad och illamående. Detta gjorde att han bestämde sig för att åka hem. Han berättade inte för sin fru eller för sina vänner att han tänkte åka hem. Han har inte något minne av att han bråkade med sin fru i samband med att han lämnade restaurangen. Han minns inte hur han tog sig till spårvagnshållplatsen, eller när han klev på spårvagnen mot hemmet. Han saknade helt tidsuppfattning. Han tror att han somnade på en bänk i närheten av Brunnsparken innan han gick på spårvagnen mot hemmet. Väl på spårvagnen satte han sig på den första lediga platsen som han såg. Han var mycket trött, och han somnade snart. Han har inte något minne av att någon försökte att ta kontakt med honom när han sov på spårvagnen.

Hans första minnesbild från resan är att spårvagnschaufförен väckte honom.

Han trodde då att han hade somnat på spårvagnen och att han därefter hade åkt med spårvagnen hela vägen tillbaka in till stan, detta har nämligen hänt honom tidigare. Eftersom han var osäker på var han befann sig när han blev väckt gick han av spårvagnen för att orientera sig. När han insåg att han hade åkt till spårvagnslinjens ändhållplats gick han återigen på spårvagnen för att åka med den tillbaka till den hållplats där han egentligen skulle ha gått av för att kunna ta sig hem, dvs. den vid Temperaturgatan.

När han vid vändplatsen gick på spårvagnen satte han sig bredvid den kvinna som senare visade sig vara Elin Krantz. Han satte sig bredvid henne för att ha någon att prata med så att han inte skulle somna på nytt. Elin Krantz verkade inte särskilt berusad, men han förstod att hon hade festat. Han tilltalade Elin Krantz på engelska. Trots upprepade försök från hans sida att få kontakt med Elin Krantz svarade hon inte på hans frågor. Elin Krantz nickade bara ibland, och hon höll på med sin telefon. För att vara social och för att skapa kontakt böjde han sig ner över hennes knä för att titta på hennes telefon. Han såg då att Elin Krantz hade en bakgrundsbild på telefonen som föreställde en ung, ljus man. Han frågade Elin Krantz om det var hennes pojkvän. Hon besvarade inte frågan utan nickade bara. Eftersom Elin Krantz nonchalerade honom trots hans upprepade försök att få kontakt med henne insåg han att hon inte ville prata med honom. Han gjorde därför inte några fler försök att få kontakt med Elin Krantz.

När spårvagnen nådde hållplatsen vid Temperaturgatan var han trots allt inte beredd på att gå av. Elin Krantz hann därför gå av spårvagnen innan han steg av den trots att hon hade suttit närmast fönstret och av den anledningen var tvungen att tränga sig förbi honom. Elin Krantz sade inte någonting när hon passerade honom.

Han minns inte att Elin Krantz försökte att knuffa bort honom på spårvagnen, och han uppfattade henne inte som rädd. Elin Krantz pratade inte i sin telefon under den

sista delen av spårvagnsresan, dvs. den korta sträckan från vändplatsen till Temperaturgatan.

När båda två hade gått av spårvagnen gick Elin Krantz ett stycke framför honom. Elin Krantz gick uppför trapporna vid hållplatsen och fortsatte rakt fram på gångvägen. Han gick också uppför trapporna efter Elin Krantz men vek sedan av till vänster och gick utefter en bilväg som löper parallellt med gångvägen där Elin Krantz gick. Han och Elin Krantz kom alltså för en kort stund att gå parallellt med varandra.

När Elin Krantz nådde en gångtunnel såg han att Elin Krantz mötte någon eller några personer som hon stannade och pratade med. Han befann sig då ca tio meter från Elin Krantz och personerna som hon pratade med. Han såg inte från vilket håll som personerna kom. Han fortsatte att gå, och han förlorade strax därefter Elin Krantz och de andra personerna ur sikte. Han hade inte någon anledning att uppmärksamma dem ytterligare.

Normalt sett brukar han alltid gå direkt hem när han har varit ute och festat. Den här gången stannade han dock till och satte sig på en bänk, som är belägen vid den cirkulationsplats som ligger inte långt från den plats där Elin Krantz påträffades död. Att han vid detta tillfälle satte sig på bänken berodde på att han var illamående och kände ett behov av frisk luft. Efter några minuter hörde han en kvinna som skrek samt höga mansröster. Rösterna kom från det håll där spårvagnshållplatsen är belägen. Han försökte att resa sig men blev då ännu mer illamående. Han var tvungen att på nytt sätta sig ned. Han somnade sedan på bänken.

När han vaknade mådde han bättre. Han vet inte hur länge han hade sovit. Han hörde två män som talade med upprörda röster. Männen talade ett främmande språk som han inte kände igen men som kunde ha varit romani. Han antog att de var

samma personer som han tidigare hade observerat tillsammans med Elin Krantz vid gångtunnelns mynning.

Han blev nyfiken och gick för att ta reda på vad det hela handlade om. När han strax därefter kom fram till cirkulationsplatsen såg han på ett avstånd av ca tio meter hur två män och en kvinna hade sex med varandra på en upphöjd plats i det grönområde där Elin Krantz senare påträffades död; det var inte den plats som åklagaren har påstått vara brottsplatsen utan en plats ett stycke därifrån. Kvinnan stod framåtböjd. Hennes byxor var nerdragna. En av männen stod framför kvinnan och den andre mannen stod bakom henne. Han tror att mannen som stod bakom kvinnan hade sina byxor nerdragna. Mannen som stod framför kvinnan hade en mössa på sig och kan ha haft sina byxor neddragna. Han tror att den mannen höll kvinnan i händerna. Han såg inga könsorgan men personernas rörelser och deras kroppsställning gav en tydlig bild av att de hade sex med varandra. Han uppfattade det som att kvinnan frivilligt hade sex med männen.

Han letade efter sin mobiltelefon för att ta kort på personerna som hade sex med varandra men hittade inte telefonen. Han ropade i stället "Hi, good job" till personerna. När männen hörde honom sprang de iväg, som om de blev rädda, och han drog då slutsatsen att det var fråga om en våldtäkt. Han letade på nytt efter sin telefon för att ringa till polisen. Han utgick från att han hade tappat telefonen under kvällen när han fortfarande inte kunde hitta den. Därefter hoppade han över ett lågt staket vid cirkulationsplatsen och började springa mot kvinnan. Han ramlade i den slänt som ligger strax nedanför staketet vid cirkulationsplatsen. Han förlorade för en kort stund ögonkontakt med kvinnan. När han kom fram till kvinnan – det tog bara några sekunder – låg hon med ansiktet mot marken.

Han försökte att få kontakt med kvinnan genom att tilltala henne. Han frågade kvinnan om hon hade en telefon, och han förklarade att han inte var en av gärningsmännen, utan att han ville hjälpa henne. Eftersom det verkade som att

kvinnan inte hörde honom försökte han lyfta upp henne. När han lyfte kvinnan förstod han att hon var medvetslös. Hon var tung, och han ramlade omkull med kvinnan i famnen. Han placerade henne liggandes på rygg. Han observerade då att det var samma kvinna som han tidigare hade tilltalat på spårvagnen. Eftersom han hade sett att kvinnan då hade en telefon började han leta efter den i hennes kläder, men han hittade inte någon telefon.

Han såg inte några skador eller något blod alls på Elin Krantz. Han tänkte att han kunde råka illa ut, om Elin Krantz inte vaknade. För att försöka få liv i Elin Krantz böjde han sig ned på knä bredvid henne och började göra hjärt- och lungräddning genom att trycka på hennes bröstkorg. Han gav henne inte konstgjord andning. Han kände sig illa till mods, eftersom Elin Krantz var naken på underkroppen. Han tog sin jacka och placerade den över hennes underkropp. Han hörde att en spårvagn stannade vid hållplatsen i närheten. Han hoppades att andra människor skulle komma och hjälpa honom, men han ropade inte på hjälp.

Den enda fysiska kontakten som han hade med Elin Krantz var när han gjorde hjärt- och lungräddning på henne. Han kan också ha vidrört Elins Krantz händer när han letade efter hennes telefon. Han antar att DNA-spåren från Elin Krantz som har hittats på hans kläder har hamnat där efter det att han hade haft fysisk kontakt med Elin Krantz och sedan han hade tagit på sina egna kläder. Han har inte någon annan förklaring till att det på hans kläder har hittats DNA från Elin Krantz.

Efter ett tiotal minuter hörde han steg och röster alldeles i närheten. Han såg sedan två män komma springandes mot honom. Han utgick från att det var samma män som han tidigare hade sett ha sex med Elin Krantz; männen kom nämligen från det håll som männen som hade haft sex med Elin Krantz försvann åt. Han uppfattade situationen som hotfull. Han sprang iväg när männen var några meter från honom. Han ramlade vid ett tillfälle och tappade då sin keps. Kort därefter tappade han under språngmarschen också sina skor, och det berodde på att han hade alldeles för

stora skor på sig, flera nummer för stora. Han lyckades under språngmarschen öka avståndet till männen. Han saktade sedan in när han kom till en parkeringsplats, och männen gjorde detsamma. Den ene mannen var då ca 25 meter från honom, och den andre mannen var kanske dubbelt så långt från honom. Den av männen som var längst ifrån honom vände tillbaka. Den andre mannen och han stod länge och tittade på varandra, han vet inte hur länge, men det kan ha rört sig om 20-25 minuter eller mer. Han ropade på engelska till mannen att han ville få tillbaka sin jacka, sin keps och sina skor. Mannen svarade inte utan vände också tillbaka.

Den man som hade stått närmast honom hade svart mössa eller keps, svart jacka, blåa jeans och tvåfärgade gula och blåa vantar. Mannen hade något i sin ena hand. Mannen var drygt 20 år och normallång till lång. Han tror att det var den mannen som hade stått framför Elin Krantz när han hade sett männen ha sex med Elin Krantz. Den andre mannen var ljus, närmare 30 år eller möjligen något äldre, och han var också normallång till lång.

Efter det att de båda männen hade lämnat parkeringsplatsen gick han hem. Hans fru sov då. Han kände sig förvirrad och var illamående. Han gick på toaletten och sköljde av sig i kallt vatten. Det slog honom att männen uppenbarligen hade begått ett brott när de hade haft sex med Elin Krantz och att det fanns en risk för att han skulle kunna bli anklagad för brottet, eftersom hans jacka, keps och skor fanns i anslutning till brottsplatsen. Han vågade därför inte kontakta polisen. Han trodde inte då att Elin Krantz var allvarligt skadad.

Han tog av sig sin t-shirt och sina byxor. Kläderna hade blivit smutsiga när han stod på knä och hade gjort hjärt- och lungräddning och när han hade ramlat i slänten. Han tog på sig rena kläder. De smutsiga kläderna hade han först tänkt lägga i tvättkorgen men han ångrade sig, eftersom kläderna var så hårt smutsade; han ville inte blanda dem med övrig smutstvätt och inte heller göra sin fru orolig, om hon skulle få syn på de smutsiga kläderna. Han placerade byxorna, t-shirten och

strumporna i källaren för att tvätta dem vid ett senare tillfälle. Han var inte rädd för att det skulle finnas spår från Elin Krantz på kläderna. Kalsongerna och linnet som han hade haft på sig lade han emellertid i tvättkorgen.

Han beslutade sig sedan för att hämta jackan, kepsen och skorna så att han inte skulle kunna bli falskt anklagad för något brott. När han lämnade lägenheten tog han med sig en kökskniv för att kunna försvara sig mot de två männen, om de skulle dyka upp på nytt. På vägen ut ur fastigheten gick han förbi källaren där han lämnade sina smutsiga kläder i en påse. Det går att nå källarutrymmet utan att först gå ut ur huset. Innan han lämnade huset ställde han upp porten för att underlätta en eventuell flykt, om han på nytt skulle bli jagad av männen som tidigare hade jagat honom. Att det inte framgår av förundersökningsprotokollet att han redan vid polisförhör har sagt att han ställde upp porten måste bero på ett missförstånd i samband med tolkningen.

När han kom tillbaka till platsen fanns Elin Krantz inte kvar där hon hade legat tidigare. Han såg inte heller till de två männen. Hans jacka, keps och skor var också borta. På platsen fanns kläder och vissa andra saker, som uppenbarligen tillhörde Elin Krantz. Han hoppades att Elin Krantz hade kunnat ta sig hem själv, men han blev ändå orolig. Han antog att det var Elin Krantz som hade tagit hans jacka för att med den kunna skyla sig. Han misstänkte att de två männen hade tagit hans skor och keps. Han var rädd för att Elin Krantz skulle blanda ihop honom med någon av gärningsmännen och att hon skulle lämna in hans jacka till polisen. Detta gjorde att han gjorde sig av med både Elin Krantz kläder och hennes övriga tillhörigheter, som fanns på platsen, och sina egna smutsiga kläder, som han hade placerat i källaren hemma hos sig.

Han samlade ihop Elin Krantz saker och bar hem dem. När han kom hem behövde han inte använda nyckelbrickan, eftersom han hade ställt upp porten. Han hämtade påsen med smutskläderna i källaren. Han lade Elin Krantz kläder och tillhörigheter i

en annan påse än den som han hade lagt sina egna smutsiga kläder i. Därefter lämnade han fastigheten. På samma sätt som tidigare ställde han upp porten. Han promenerade planlöst tills han befann sig ungefär två spårvagnshållplatser från Temperaturgatan. Han hade tänkt åka in till centrala Göteborg för att göra sig av med kläderna men bestämde sig i stället för att slänga dem i två papperskorgar som fanns på en innergård alldeles i närheten där han befann sig. Sedan tog han spårvagnen tillbaka till Temperaturgatan. När han kom hem hade någon stängt porten så han fick använda nyckelbrickan för att ta sig in. Han gick och lade sig bredvid sin fru och somnade.

När han vaknade valde han att inte berätta för sin fru vad som hade hänt under de tidiga morgontimmarna, eftersom han inte ville oroa henne. Han sade i stället att han hade fortsatt att festa inne i Göteborg efter det att han hade lämnat restaurangen där hon och deras vänner befann sig. Han berättade inte heller någonting för sina vänner. På kvällen samma dag såg han och hans fru utanför en affär i Länsmansgården att någon hade satt upp lappar med en bild av Elin Krantz. Av texten på lapparna framgick att hon var försvunnen. Han blev på nytt orolig för att han skulle råka illa ut med anledning av det som hade hänt. Han visste då inte att Elin Krantz var död. Han bestämde sig för att vänta några dagar innan han tog ställning till vad han skulle göra. Påföljande dag berättade hans fru för honom att kvinnan som de hade sett på lapparna var död. Han blev mycket orolig när han fick det beskedet.

När han greps av polis på Centralstationen i Göteborg den 28 september 2010 bestämde han sig på en gång för att inte berätta någonting om vad som hade hänt honom. I stället valde han att till polisen säga att han på grund av berusning inte kunde minnas någonting från kvällen och natten mellan den 25 och den 26 september. Han var helt övertygad om att polisen snabbt skulle hitta gärningsmännen.

Efter två och en halv månad berättade han för polisen vad som hade hänt den aktuella kvällen och natten. Han insåg då att han var tvungen att berätta vad som hade hänt; dels hade hans fru slutat att höra av sig till honom, dels levde hans familj under polisbeskydd på grund av misstankarna som hade riktats mot honom. Han förklarade för polisen att han inte hade någonting med Elin Krantz dödsfall att göra.

Ulf Jonsson

Ulf Jonsson har vid förhöret med honom besvarat frågor som parterna har ställt med utgångspunkt i resultatet av den rättsmedicinska undersökningen av Elin Krantz.

Elin Krantz uppvisade ett stort antal skador. Det har sålunda kunnat konstateras skador på Elin Krantz hals, ansikte, bål, ben och skinkor. Elin Krantz var med stor sannolikt i livet när hon ådrog sig skadorna på skinkorna, som ser ut som s.k. släpskador, dvs. skador som hon kan ha ådragit sig i samband med att hon släpades efter marken. Vidare hade Elin Krantz skador på sina båda handleder. Skadorna tyder på att hon har fått dem efter hårda grepp om hennes handleder. Elin Krantz hade också skador i slidan. Det är fråga om bristningar på blygdläpparna. Skadorna på könsorganet är sannolikt s.k. tänjningsskador, och skadorna uppkom som allra tidigast ca ett dygn innan hon avled. Vid en samlad bedömning pekar resultaten i obduktionsrapporten för att Elin Krantz med största sannolikhet har avlidit till följd av kvävning genom strypning. Andra dödsorsaker kan i praktiken uteslutas.

Marianne Mattsson

Marianne Mattsson har vid förhöret med henne besvarat frågor som parterna har ställt med utgångspunkt i resultaten som Statens Kriminaltekniska Laboratorium (SKL) har redovisat i sitt utlåtande.

SKL har sökt efter DNA-spår på kläder och föremål som har tillhört Elin Krantz. På samma sätt har efterforskningar gjort på kläder som tillhör Ephrem Yohannes. Utredningen har visat att det finns DNA-spår efter Ephrem Yohannes på Elins Krantz kavaj och klänning. Vidare har DNA-spår från Elin Krantz kunnat konstateras på Ephrem Yohannes byxor och på hans kalsonger. Undersökningen har begränsats till synliga besudlingar samt områden där spår typiskt sett kan antas ha avsatts med utgångspunkt i vad Elin Krantz sannolikt hade varit med om. SKL har inte kunnat hitta spår av DNA eller blod på Elin Krantz eller Ephrem Yohannes kläder som kommer från någon annan person än Elin Krantz och Ephrem Yohannes. Detta innebär dock inte med nödvändighet att någon annan gärningsman eller några andra gärningsmän än Ephrem Yohannes kan uteslutas.

Samuel Berhanmeskel

Han har känt Ephrem Yohannes i ungefär ett år. De brukade träffas då och då i mån av tid. Hans flickvän och Ephrem Yohannes fru är systrar.

Den 25 september 2010 var han på fest hemma hos Ephrem Yohannes och hans fru. När han anlände till festen hade denna pågått ett tag och endast vuxna personer var kvar på festen. Under kvällen drack han öl. Han minns inte vad Ephrem Yohannes drack.

Efter en tid bestämde sig festdeltagarna för att besöka restaurang Simba. Det var sju eller åtta personer som med spårvagn tog sig in till centrala Göteborg. På spårvagnen var stämningen bland sällskapet god.

När de gick av spårvagnen i centrala Göteborg promenerade de i mindre grupper till restaurangen. Inne på restaurangen fortsatte festen. Han drack där alkohol, liksom Ephrem Yohannes och övriga personer i sällskapet. Han minns inte att någon mådde dåligt.

När han vid ett tillfälle gick ut från restaurangen såg han sin flickvän stå och prata högt med Ephrem Yohannes fru. Han fick av Ephrem Yohannes fru höra att Ephrem Yohannes hade lämnat restaurangen. Hon pekade även ut vilken väg som Ephrem Yohannes hade gått. Han såg på avstånd att Ephrem Yohannes gick i riktning mot västra Nordstan. Han gick efter en bit för att föreslå för honom att han skulle gå hem tillsammans med de övriga. Han vände emellertid snart åter. Han antog att Ephrem Yohannes gick till en spårvagn.

Han minns inte att Ephrem Yohannes var högljudd under kvällen. Ephrem Yohannes brukar inte försvinna iväg utan att först ta farväl. Han antog att Ephrem Yohannes lämnade dem för att han var trött.

När restaurangen stängde åkte han tillsammans med sin flickvän och Ephrem Yohannes fru med spårvagn hem till Länsmansgården. De var oroliga för Ephrem Yohannes skull, och de försökte kontakta honom per telefon. De fick inte tag på Ephrem Yohannes och antog att han hade begett sig hem. När de återvände till lägenheten såg de att Ephrem Yohannes mobiltelefonen låg kvar i lägenhetens vardagsrum.

Den natten sov han tillsammans med sin flickvän i Ephrem Yohannes och dennes frus lägenhet. Han hörde inte när Ephrem Yohannes kom till lägenheten, eftersom han sov. Han träffade inte Ephrem Yohannes dagen därpå. Han pratade inte heller med honom innan han greps av polis.

Karin Hultgårdh

Hon hade varit nära vän med Elin Krantz i ungefär två år. Från början var hon framförallt bekant med Elins Krantz yngre syster. Hon tror att hon var Elins Krantz närmaste vän. De kunde prata med varandra om allting.

Elin Krantz hade tidigare en pojkvän men vid den aktuella tidpunkten hade Elin Krantz inte någon stadigvarande relation med någon. Elin Krantz hade i stället en tillfällig förbindelse med Kevin Golestan. Hon är övertygad om att Elin Krantz skulle ha berättat för henne om Elin Krantz hade träffat någon annan.

Den 25 september 2010 var Elin Krantz och ännu en vän, Emil, hemma hos henne på förfest. Hon minns att Elin Krantz hade en svart väska men hon vet inte om Elin också hade örhängen. De drack alkohol i lägenheten och alla blev berusade. Efter en tid lämnade de bostaden. Hon och Elin Krantz gick skilda vägar på kvällen.

Vid halvtretiden på natten ringde Elin Krantz till henne. De hade inte planerat att höras av men Elin Krantz ville ha sällskap med henne på spårvagnen hem. De bestämde sig för att först träffas och äta tillsammans. När de åt pratade de om kvällen som hade varit. Elin Krantz berättade inte att hon hade haft sex med någon under kvällen. Hon är helt övertygad om att Elin Krantz skulle ha berättat för henne, om Elin Krantz hade haft sex med någon under kvällen.

Strax efter det att de hade ätit gick de på en spårvagn vid hållplatsen Valand på Kungsportsavenyn. Både hon och Elin Krantz var då ganska berusade. Hon minns inte att Elin Krantz ringde till någon under spårvagnsfärden. De bestämde att Elin Krantz skulle sova hos henne. I sista stund ändrade sig emellertid Elin Krantz; hon skulle i stället sova hos sin syster.

Hon tror att Elin Krantz somnade på spårvagnen och missade sin hållplats vid Gropegårdsgatan. Hon känner inte till att Elin Krantz hade någon bekant som är bosatt i området kring Temperaturgatan. Det har visserligen hänt tidigare att Elin har åkt för långt men det har då varit fråga om någon enstaka hållplats. Hon vet att Elin Krantz vid sådana tillfällen brukade gå hem.

Hon känner till att Elin Krantz hade en bakgrundsbild på telefonen. Hon tror att den föreställde en skådespelare, men det kan också ha varit en bild på hennes tidigare pojkvän. Han brukade skicka bilder av sig själv till Elin Krantz och hon brukade spara dessa bilder på telefonen.

Hon vet vem Anders Sjögren är. Hon tror att Elin Krantz kan ha ringt honom för att hon skulle känna sig trygg. Han är en nära vän till Elin Krantz och hennes familj.

Magnus Pettersson

Han körde den spårvagn som Elin Krantz och Ephrem Yohannes färdades med till Temperaturgatan den aktuella natten.

När spårvagnen hade nått ändhållplatsen kontrollerade han enligt rutinerna om några resenärer var kvar på spårvagnen. I en av vagnarna fann han vad han uppfattade som två sovande personer, det var Elin Krantz och Ephrem Yohannes. Han upplyste dem om att spårvagnen hade nått ändhållplatsen. Ephrem Yohannes gick då av spårvagnen. Elin Krantz vaknade först när han vidrörde henne. Hon somnade dock snabbt om igen. När han på nytt väckte Elin Krantz sade han att nästa hållplats var den vid Temperaturgatan. Han frågade Elin Krantz om hon skulle av vid den hållplatsen och hon svarade ja. Ephrem Yohannes måste ha hört när han berättade för Elin Krantz att nästa hållplats var den vid Temperaturgatan. Ephrem Yohannes frågade ändå om nästa hållplats var den vid Temperaturgatan, och han bekräftade det. Ephrem Yohannes gick då åter på spårvagnen.

Elin Krantz gav intryck av att vara både trött och berusad. Det var svårt att väcka Elin Krantz. Ephrem Yohannes verkade också trött men inte lika berusad som Elin Krantz. Ephrem Yohannes vinglade inte när han gick.

I samband med att han lämnade vagnen för att gå till förarhytten hörde han hur Ephrem Yohannes tilltalade Elin Krantz. Enligt hans erfarenhet är det inte ovanligt att män söker kontakt med kvinnor under de sena spårvagnsturerna. Han fann därför inte situationen anmärkningsvärd. Han beslutade sig dock för att vara särskilt uppmärksam i detta fall. Han kunde via sin monitor vid förarplatsen se att Ephrem Yohannes försökte ta kontakt med Elin Krantz.

När spårvagnen anlände till Temperaturgatan såg han att Elin Krantz gick av spårvagnen först. Hon drog sin jacka omkring sig och småsprang upp för trappan, som om hon var frusen. Ephrem Yohannes gick av spårvagnen strax efter Elin Krantz. Ephrem Yohannes gick i maklig takt i samma riktning som Elin Krantz. Hon hade hunnit uppför nästan hela trappan vid hållplatsen när Ephrem Yohannes började gå uppför trappan. Eftersom Ephrem Yohannes inte verkade intresserad av Elin Krantz var han inte orolig för henne.

När han blev kontaktad av polis kopplade han samman Elins Krantz försvinnande med situationen på spårvagnen. Han har efteråt tagit del av övervakningsfilmen genom att den har visats i massmedia och detta kan ha påverkat hans minnesbild av händelsen.

Nebaat Demirovska

Hon är bosatt i en lägenhet vid Rimfrostgatan i närheten av brottsplatsen.

Hon hörde först hur en spårvagn stannade vid hållplatsen vid Temperaturgatan, som ligger alldeles i närheten av hennes bostad. Två till tre minuter senare hörde hon att en kvinna skrek. Hon kunde inte urskilja vad kvinnan skrek. Kvinnan skrek en kort stund, kanske någon minut. Det lät som om skriket kom från området i närheten av gångtunneln vid Temperaturgatans spårvagnshållplats. Hon gick inte fram till fönstret för att kontrollera vad som hade hänt. Hon uppfattade inte att skriket hade

att göra med ett brott. Snarare lät det som om någon hade ramlat. Spontant tänkte hon att kvinnan hade ramlat på väg till eller från spårvagnshållplatsen. Eftersom hon inte uppfattade det som att kvinnan var i fara kontaktade hon inte polis.

Hon hörde skriket kl. 04.43. Hon är helt säker på tiden, eftersom hon ammade sitt barn och tittade på en klocka när hon hörde skriket. Polisen har kontrollerat att hennes klocka går rätt. Hon tror att hon somnade om igen efter ungefär 35 minuter. Hon hörde inte några fler skrik senare på natten och morgonen. Med undantag för köksfönstret var samtliga fönster i lägenheten stängda.

I samband med att hon fick höra att Elin Krantz hade hittats död i området kopplade hon samman skriket med Elin Krantz död. När hon senare såg ett TV-program där polisen bad allmänheten lämna upplysningar som kunde vara viktiga för utredningen kontaktade hon polisen. Hon kommer inte ihåg exakt vilket datum som hon hörde skriket men det var i slutet av september 2010, det är hon säker på.

Eva Lundegaard

Hon är bosatt i en lägenhet vid Norra fjädermolnsgatan i närheten av brottsplatsen.

Den aktuella natten hade hon sina sovrumsfönster öppna. Hon lider av MS och sover lätt. Hon vaknade tidigt på morgonen den 26 september 2010 av att hon hörde att en kvinna skrek. Hon gick på ut på balkongen och rökte en cigarett. Hon kunde inte lokalisera varifrån skriket kom. När hon hade rökt färdigt gick hon in i lägenheten igen. Hon gick först till badrummet och sedan till sovrummet. Kvinnan hade skrikit hela tiden från det att hon hade vaknat. Efter ytterligare en stund avtog skriket. Hon kunde då somna om.

Hon uppfattade skriket som hjärtskärande. Hon minns inte om hon kunde urskilja att kvinnan skrek några ord. Möjligtvis uppfattade hon ordet "nej". Skriken var

ihållande med korta eller obefintliga uppehåll. Efter ungefär tio minuter avtog skriket. Skriken övergick därefter till kvidanden som till slut upphörde helt efter uppskattningsvis fem minuter. Med tanke på vad hon hann med att göra under den tid som hon hörde kvinnan skrika uppskattar hon att kvinnan skrek eller gav ifrån sig ljud i ca 15 minuter. Hon minns inte att hon hörde några andra röster. Hon drog slutsatsen att det var fråga om ett lägenhetsbråk. Ljudet kan också ha kommit från området vid hållplatsen vid Temperaturgatan. Den kringliggande bebyggelsen gör att det var svårt att helt säkert avgöra varifrån ljudet kom.

Hon kan inte ange exakt vilken tid som hon hörde skriket. Hon minns emellertid att hon kontrollerade tiden på sin mobiltelefon och att klockan var mellan 04.00 och 05.00. Hon kontaktade polisen efter det att hon i området hade sett anslag om Elin Krantz försvinnande. Hon kan inte förklara varför hon inte kontaktade polisen när hon hörde kvinnan skrika.

Anders Sjögren

Han är från början god vän med Elin Krantz bror. Med tiden lärde han att känna också Elin Krantz och hennes övriga familj. Elin Krantz hade hans telefonnummer, och de hade kontakt med varandra regelbundet.

Den aktuella natten sov han på soffan eftersom han hade hosta och inte ville väcka sin sambo. På natten vaknade han av att mobiltelefonen ringde. Han svarade inte utan stängde i stället av mobiltelefonens ringsignal. Det är inte ovanligt att han får telefonsamtal vid udda tidpunkter eftersom hans förnamn börjar på bokstaven a vilket gör att han finns tidigt i bekantas telefonlistor, ofta är det fråga om s.k. fickringningar, dvs. telefonsamtal som någon ringer oavsiktligen genom att av misstag komma åt en knapp på telefonen. Han tyckte därför inte att det var konstigt att någon ringde till honom mitt i natten.

Vid sextiden på morgonen kontrollerade han sin mobiltelefon. Han upptäckte då att han hade tre missade samtal från Elin Krantz och att två av dessa hade spelats in på hans mobilsvar när han inte besvarade samtalen. Det hände ibland att Elin Krantz ringde honom sent för att hon ville sova hos honom eller för hon skulle försöka övertala honom att festa med henne. Han vet inte om Elin Krantz hade någon särskild anledning att kontakta honom just den här natten.

Han lyssnade av meddelandena på telefonsvararen i ett och samma telefonsamtal. Utöver själva meddelandena tillkom viss spilltid när en inspelad röst informerade om tidpunkten för samtalen, antalet nya meddelanden, m.m.

I det första inspelade samtalet hördes prassel, precis som om Elin Krantz telefon var placerad i någons ficka. Vidare hörde steg mot asfalt. Han tror att stegen inte passerade, utan att telefonen följde med stegen. I bakgrunden hördes också mummel. Han kan inte avgöra om det kom från en eller flera personer eller om det var fråga om mansröster eller kvinnoröster. Mot bakgrund av de ljud som han hörde drog han slutsatsen att det var fråga om en fickringning. Han lyssnade därför inte av hela meddelandet utan raderade det efter några sekunder.

I det andra inspelade samtalet hörde han två män som samtalade. I bakgrunden hördes även kvinnoskrik samt dunsar som av slag. Det lät ungefär som när man slår samman handlovarna. Han uppfattade det som att det pågick ett bråk ett bra stycke från telefonen. Männen stod uppenbarligen stilla, och de pratade lugnt och oberört med varandra. De samtalade tydligt och på ett främmande språk, som han inte kände igen. Han uppfattade männen som äldre än 40 år. Han kunde inte avgöra om det var samma personer som han tidigare hade hört mumla på det samtal som hade spelats in först.

I bakgrunden hörde han en kvinna gråta och skrika ”nej, nej, nej”. Han uppfattade det som att kvinnan skrek under hela inspelningen men det kan ha varit så, att hon

började skrika först efter en liten stund. Han kunde inte avgöra om det var Elin Krantz som skrek, men det var helt klart en kvinna som skrek och det var inte fråga om en äldre kvinna.

Eftersom han hörde männens samtal så mycket tydligare än kvinnan trots att hon skrek drog han slutsatsen att männen var placerade betydligt närmare mobiltelefonen än kvinnan. Hans uppfattning är att kvinnan befann sig 20 till 30 meter från mobiltelefonen. Männen måste också ha hört skriket men de reagerade inte. Han tror inte att männen som han hörde samtala var inblandade i bråket med kvinnan, eftersom de enligt hur han uppfattade saken måste ha befunnit sig en bra bit från kvinnan.

I övrigt var det tyst och stilla. Han hörde inget prassel och inget knappande. Han hörde inte heller några fler röster. Det lät som om mobiltelefonen fanns utomhus och att den låg stilla på marken.

Han blev chockad av det inspelade samtalet och fick panik. Av misstag raderade han därför meddelandet. Därefter började han undersöka om Elin Krantz hade kommit hem. Han kontaktade Elin Krantz anhöriga och berättade om meddelandet för polisen. Han kontaktade även sin telefonoperatör för att om möjligt återställa det raderade meddelandet. Detta visade sig emellertid inte vara möjligt.

Polisen har vid kontroll kunnat konstatera att hans telefonsvarare registrerar meddelanden i kronologisk ordning. Med andra ord spelas ett tidigare inspelat meddelande upp före ett senare inspelat meddelande. Han vet inte varför Elin Krantz befann sig i Länsmansgården eller om hon har någon bekant som är bosatt i området.

Kevin Golestan

Han hade varit bekant med Elin Krantz i två eller möjligen tre månader. De hade inte någon stadigvarande relation men hade haft sex med varandra vid några tillfällen.

Han minns inte när han och Elin Krantz senast hade sex med varandra. I förhör har han uppgett att han och Elin Krantz hade sex en eller två veckor innan hon försvann. Har han sagt så i förhöret är uppgiften riktig.

Under natten till den 26 september 2010 försökte Elin Krantz utan framgång att kontakta honom per telefon vid ett par tillfällen. Han mottog det första samtalet kl. 00:26 och det andra samtalet kl. 04:17.

Camilla Simonsson

Hon arbetar som fastighetsskötare i Biskopsgården. På morgonen den 27 september 2010 tömde hon papperskorgar i ett bostadsområde i Biskopsgården. Hon noterade då att någon hade slängt en väska i en papperskorg. Vid närmare kontroll fann hon även att papperskorgen innehöll ett körkort, ett par skor, ett par strumpbyxor och smink.

Körkortet som hon hade hittat tillhörde Elin Krantz. Hon antog att övriga föremål också tillhörde Elin Krantz. I samband med att hon försökte kontakta Elin Krantz upptäckte hon att Elin Krantz hade anmälts som försvunnen. Hon kontaktade därför polisen.

Papperskorgen där hon hittade föremålen hade tömts senast fredagen den 24 september 2010. I bostadsområdet fanns papperskorgar och en container som hann tömmas innan polisen kontrollerade innehållet i dem.

Anders Jansson

Han och hans kollega hittade Elin Krantz döda kropp med hjälp av en s.k. likhund. Fyndet gjordes den 27 september 2010 ca kl. 19.00 i ett grönområde strax intill spårvagnshållplatsen vid Temperaturgatan. Han och hans kollega befann sig i anslutning till fyndplatsen för att genomföra sökningar med hunden. Tidigare på dagen hade polisen utan framgång sökt efter Elin Krantz på samma ställe. Elin Krantz påträffades i ett område som omgavs av tät vegetation. Kroppen var väl gömd under ett stort antal stenar. Vissa av stenarna var stora. Han tror inte att det hade varit möjligt att hitta kroppen utan hund. Det måste enligt hans uppfattning ha tagit lång tid att så noggrant gömma Elin Krantz kropp under stenarna.

Anders Langvik

Han är polis och tjänstgör vid tekniska roteln i Göteborg. Under utredningen fick han i uppdrag att lyfta en av de större stenar som låg ovanpå det stenröse där Elin Krantz döda kropp påträffades. Stenen visade sig väga ca 83 kg, och den är ca 50 cm lång och ca 20 cm hög. Han bar stenen ca 20 meter, från fyndplatsen till den anslutande cykelbanan. För att orka hela vägen var han tvungen att vid ett par tillfällen lägga ned stenen. Det var emellertid inte några svårigheter för honom att bära stenen.

Tingsrättens bedömning

Först prövas om Ephrem Yohannes har varit inblandad i övergreppet på Elin Krantz.

Det ska påminnas om att det är åklagaren som har att lägga fram sådan bevisning att det inte råder något rimligt tvivel om att det är Ephrem Yohannes

som har begått gärningarna, för att åtalet ska bifallas. I det ligger att det för en fällande dom krävs att andra alternativ än det som åklagaren har presenterat ska vara i praktiken uteslutna.

Ephrem Yohannes har gått med på att han har befunnit sig i mycket nära anslutning till den plats där Elin Krantz sannolikt blev attackerad samt vid den tidpunkt som stämmer överens med vad som framgår av utredningen om tidpunkten för övergreppet på henne. Ephrem Yohannes har lämnat en berättelse som innehåller förklaringar till varför han vid tidpunkten för övergreppet på Elin Krantz befann sig nära den plats där övergreppet skedde. Detta utgör viktiga utgångspunkter för den fortsatta prövningen av åtalet. Ephrem Yohannes berättelse innehåller också förklaringar till hans sätt att agera, i de avseenden som åklagaren har påstått vara särskilt anmärkningsvärda ageranden, eller i vart fall ageranden som enligt hennes mening kan ifrågasättas. Detta utgör också viktiga utgångspunkter för den fortsatta prövningen av åtalet.

Det är naturligt att i det följande utgå från innehållet i det utlåtande som SKL har gett om förekomsten av DNA på Elin Krantz och Ephrem Yohannes kläder. I utlåtandet dras följande slutsatser med avseende på spår av DNA.

På utsidan av linningen på Ephrem Yohannes kalsonger, som hittades i en tvättkorg i hans lägenhet, har säkrats ett s.k. sekret som med visshet kommer från Elin Krantz. Till detta ska läggas att Marianne Mattsson från SKL har angett att det har varit fråga om en blöt besudling, dvs. en besudling som med största sannolikhet kommer från någon av slemhinnorna i Elin Krantz mun, näsa eller underliv. Marianne Mattsson har vidare förklarat att det inte går att dra en säker slutsats om från vilken av dessa slemhinnor som besudlingen kommer.

På Ephrem Yohannes jeans har vidare på det ena byxbenets utsida säkrats DNA från blod som med visshet kommer från Elin Krantz. På insidan av den ena fickan

framtill på Ephrem Yohannes jeans har säkrats DNA som också med visshet kommer från Elin Krantz. På insidan av den andra fickan framtill på Ephrem Yohannes jeans har säkrats DNA som starkt talar för att det kommer från Elin Krantz.

På den kavaj som Elin Krantz hade på sig när hon påträffades död fanns DNA som i någon mån talar för att det kommer från Ephrem Yohannes, och det har på den klänning som Elin Krantz bar under kavajen hittats DNA som starkt talar för att det kommer från Ephrem Yohannes.

Slutsatsen som kan dras av uppgifterna om DNA är att Ephrem Yohannes har varit i kontakt med Elin Krantz och hennes kläder på ett sådant sätt och i en sådan omfattning att det på Elin Krantz kläder har avsatts DNA från Ephrem Yohannes och att det på hans kläder har avsatts DNA, och i ett fall DNA från blod, från Elin Krantz.

De spår av DNA som har säkrats på Elin Krantz och Ephrem Yohannes kläder är mycket besvärande för Ephrem Yohannes. Detta gäller alldeles särskilt den blöta besudling av DNA från slemhinnor hos Elin Krantz som har hittats på Ephrem Yohannes kalsonger; dels med hänsyn till var på Ephrem Yohannes som DNA:t fanns, dels med hänsyn till att spåret kom från slemhinnor.

Med hänsyn till vad Ephrem Yohannes har berättat om att han har tagit på Elin Krantz kläder och till vad han i övrigt har angett ska fynden av DNA på kläderna ses i ljuset av Ephrem Yohannes berättelse. Ephrem Yohannes berättelse och trovärdigheten i hans uppgifter har följaktligen stor betydelse vid bedömningen av DNA-spåren på kläderna.

Vid bedömningen av Ephrem Yohannes berättelse ska först lyftas fram att den är rik på detaljer. Ephrem Yohannes har vidare i de allra väsentligaste delarna i sin

berättelse över tid hållit fast vid de uppgifter som han lämnade första gången som han började berätta ca två och en halv månad efter det att han greps. Ephrem Yohannes berättelse innehåller vidare flera unika detaljer, dvs. detaljer som måste betraktas som särpräglade.

Dessa omständigheter, som i allt väsentligt avser formen för Ephrem Yohannes berättelse, är emellertid inte ensamt avgörande för bedömningen av trovärdigheten i berättelsen. Det finns också andra faktorer vid sidan om de nyss nämnda som har stor betydelse för bedömningen av Ephrem Yohannes berättelse. Berättelsen ska ses i ljuset av också det sakliga innehållet i den. Vid den bedömningen ska ställning tas till det rimliga och det sannolika i de olika inslag som Ephrem Yohannes berättelse har. Tingsrätten övergår till att göra dessa ställningstaganden.

Åklagaren har lyft fram att filmen från spårvagnen visar att Ephrem Yohannes där tog kontakt med Elin Krantz i sexuella avsikter, att Elin Krantz avvisade honom samt att Ephrem Yohannes kan ha blivit störd av att han avvisades av Elin Krantz. Åklagaren har angett att detta kan ha varit ett motiv för att Ephrem Yohannes strax därefter angrep Elin Krantz.

Det kan av övervakningsfilmen från spårvagnen samt av spårvagnschaufförens Magnus Petterssons vittnesmål inte dras några säkra slutsatser i den riktning som åklagaren har angett. Filmen visar emellertid tydligt att Ephrem Yohannes under alla förhållanden inte var främmande för att på spårvagnen vid upprepade tillfällen ta kontakt med Elin Krantz, som för honom var en helt okänd person.

Ephrem Yohannes har berättat att, när han kom till hållplatsen vid Temperaturgatan, han nästan genast gick och satte sig på en bänk, där han somnade. Ephrem Yohannes befann sig då mycket nära sin bostad, på sin höjd tio minuters promenad därifrån. Ephrem Yohannes har sagt att han åkte hem på grund av att han mådde dåligt; han var både berusad och mycket illamående. Ephrem Yohannes har vidare

sagt att han normalt sett inte brukade sätta sig utomhus för att sova när han hade varit ute och festat utan att han regelmässigt begav sig direkt hem.

Slutsatsen av de nyss redovisade omständigheterna är att det i vart fall är ägnat att inge tvivel att det kan ha gått till på det sätt som Ephrem Yohannes har berättat om att han satte sig på bänken för att sova när han steg av spårvagnen.

När Ephrem Yohannes vaknade på bänken begav han sig enligt vad han har berättat genast i riktning mot de röster som han hörde i närheten och detta trots att han strax dessförinnan hade varit både illamående och så trött att han hade somnat. Detta framstår som ett i sammanhanget anmärkningsvärt beteende från Ephrem Yohannes sida. Ephrem Yohannes uppgifter om att han ville ta kort på de tre personerna som han strax därefter såg ha sex med varandra och att han sade "Hi, good job" till dem är också ägnade att inge tvivel om att det har gått till på det sättet. Det är svårt att förstå att Ephrem Yohannes i sitt tillstånd var intresserad av vad personerna som han hörde i närheten hade för sig, alldeles särskilt som han inte hade reagerat nämnvärt på skriket som han hade hört strax innan han somnade. Under alla förhållanden kan det ifrågasättas att det har gått till på det sätt som Ephrem Yohannes har berättat.

Den plats där Ephrem Yohannes har sagt att han såg de två männen ha sex med Elin Krantz ligger högt helt nära en gångbana och en cirkulationsplats. Platsen är väl synlig både från gångbanan och från cirkulationsplatsen. Det finns inte någon vegetation eller något annat som skymmer platsen. Den som passerar gångbanan eller cirkulationsplatsen kan inte låta bli att lägga märke till om personer på den upphöjda platsen skulle ha sex med varandra. Till detta kommer att det enligt Ephrem Yohannes berättelse var fråga om ett sexuellt övergrepp på Elin Krantz som han bevittnade, dvs. ett brott.

Det är mot den nyss tecknade bakgrunden främmande att tänka sig att någon skulle ha sex på en plats där det är fullt möjligt för var och en som passerar att se vad som pågår. Detta gäller alldeles särskilt som det enligt Ephrem Yohannes var fråga om ett sexuellt övergrepp. Det ska tilläggas att platsen där Ephrem Yohannes såg övergreppet enligt vad utredningen har visat sannolikt inte var brottsplatsen. Den ligger i stället 6-7 meter från platsen där Ephrem Yohannes såg personerna. Där har hittats föremål som tillhörde Elin Krantz, bl.a. ett örhänge som hade slitits bort från hennes ena öra, och gräset var där märkbart nedtrampat. Att platsen där männen enligt Ephrem Yohannes mening våldförde sig på Elin Krantz och den sannolika brottsplatsen inte är identiska är också anmärkningsvärt. Ephrem Yohannes uppgifter om att han såg personerna har sex på den plats som han har angett kan alltså ifrågasättas.

Ephrem Yohannes har berättat att han såg de två männen ha sex med Elin Krantz ett tiotal meter från den plats där han själv stod. Ephrem Yohannes rusade sedan genast fram till Elin Krantz när männen sprang från platsen. Ephrem Yohannes har sagt att det bara tog några sekunder för honom att nå fram till Elin Krantz och att hon då var livlös. Det kan knappast ha varit så att Elin Krantz på så kort tid förlorade medvetandet utan att Ephrem Yohannes noterade vad männen gjorde med Elin Krantz för att göra henne livlös. Det är därför svårt att tro på Ephrem Yohannes berättelse i den här delen.

Ephrem Yohannes har sagt att han inte såg några skador på Elin Krantz när han kom fram till hennes livlösa kropp. Av utredningen framgår att Ephrem Yohannes vid detta tillfälle måste ha fått blod från Elin Krantz på sina jeans. Elin Krantz hade följaktligen skador någonstans på kroppen när Ephrem Yohannes kom fram till henne. Det är anmärkningsvärt att Ephrem Yohannes inte noterade detta med tanke på att han fick hennes blod på sig.

Att Elin Krantz var livlös talar också för att hon måste ha varit allvarligt skadad när Ephrem Yohannes kom fram till henne. Det är också i belysning av detta svårt att förstå att Ephrem Yohannes inte upptäckte några skador på Elin Krantz.

På var och en av Elin Krantz och Ephrem Yohannes kläder fanns DNA från den andre. Detta ska ses i belysning av att Ephrem Yohannes har berättat att han bara tog i henne i samband med att han gjorde upplivningsförsöken. På Elin Krantz kläder fanns inte spår av DNA från någon annan än henne själv och Ephrem Yohannes. Detta är anmärkningsvärt med tanke på vad Ephrem Yohannes har berättat om att de två männen hade både oralsex och annan sex med Elin Krantz när han såg dem. Om Ephrem Yohannes berättelse är korrekt måste männen dessutom ha skaffat undan Elin Krantz kropp i stenröset utan att avsätta spår på henne.

När Ephrem Yohannes upptäckte att Elin Krantz befann sig i ett kritiskt läge gjorde han genast upplivningsförsök av henne genom s.k. hjärt- lungräddning. Ephrem Yohannes tillkallade emellertid varken då eller senare någon hjälp, och detta trots att han hörde att en spårvagn stannade vid hållplatsen alldeles i närheten. Denna passivitet från Ephrem Yohannes sida är svår att förstå, om han var angelägen om att rädda Elin Krantz liv. Ephrem Yohannes upplivningsförsök av Elin Krantz står i så stark kontrast till hans underlåtenhet att tillkalla hjälp eller agera på något annat sätt för att rädda henne att det är svårt att tro att det kan ha gått till på det sätt som han har angett.

Ephrem Yohannes har berättat att de två män som han såg ha sex med Elin Krantz flydde från platsen när han tilltalade dem samt att männen strax därefter började jaga honom när han gjorde upplivningsförsöken av Elin Krantz. Att männen först flydde när de fick syn på Ephrem Yohannes och sedan jagade honom är ägnat att inge starkt tvivel att det har gått till på det sätt som Ephrem Yohannes har sagt.

Ephrem Yohannes har berättat att han under flykten från de två männen tappade sin keps och sina skor som sedan inte fanns kvar på platsen när han återvände dit för att hämta dem. Det är svårt att se en rimlig förklaring till varför de två männen skulle ha skaffat undan Ephrem Yohannes saker. Tvärtom borde det ha legat närmast till hands för männen att lämna kvar Ephrem Yohannes saker på platsen för att polisen skulle rikta misstankarna mot Ephrem Yohannes i stället för mot dem. Det är för övrigt ett mycket anmärkningsvärt inslag i Ephrem Yohannes berättelse att han under flykten från männen tappade båda sina skor. Vad Ephrem Yohannes har berättat i denna del är följaktligen också ägnat att inge tvivel om att det har gått till på det sätt som han har angett.

Av SKL:s utlåtande samt av det fotografi av Ephrem Yohannes jeans som han bar den aktuella natten, och som han skaffade undan samma natt, framgår att jeansen på framsidan var mycket kraftigt nedsmutsade med lera och jord. Byxorna var så smutsiga att det är svårt att tänka sig att de skulle ha kunnat bli sådana enbart genom att Ephrem Yohannes snubblade i slänten när han var på väg fram till Elin Krantz, eller genom att Ephrem Yohannes knäböjde invid Elin Krantz när han gjorde upplivningsförsöken av henne.

Vid den syn som har hållits i det grönområde där Elin Krantz hittades död har kunnat konstateras att det på de två ställen där Ephrem Yohannes har sagt att han befunnit sig inte är särskilt lerigt, snarare tvärtom. Både slänten där Ephrem Yohannes ramlade och den plats strax intill där han såg de två männen ha sex med Elin Krantz är förhållandevis torra samt gräsbevuxna. Dessa förhållanden kan antas ha rått också vid tidpunkten för brottet mot Elin Krantz enligt vad som framgår av den utredning som har lagts fram om väderleksförhållandena vid den tiden. Det har vid synen också kunnat konstateras att det är påfallande lerigt i anslutning till stenröset där Elin Krantz påträffades död.

Det ligger i stället nära till hands att dra slutsatsen att Ephrem Yohannes inte har kunnat smutsa ned sina byxor i den utsträckning som fotografiet utvisar på någon av de två platser där Ephrem Yohannes påstår att han har befunnit sig i området. Däremot framstår det som mycket sannolikt att Ephrem Yohannes har kunnat få så mycket lera och jord på sina byxor i anslutning till den plats där Elin Krantz påträffades död. Det ska påminnas om att Ephrem Yohannes har förnekat att han har varit vid den platsen.

Med hänsyn till hur det ser ut på fyndplatsen och till hur Elin Krantz kropp var gömd är det svårt att tänka sig att det hade varit möjligt för någon att gömma Elin Krantz kropp i stenröset utan att gå ned på knä på den leriga marken.

Ephrem Yohannes har, efter det att han hade blivit jagad av de två männen, återvänt till platsen där han hade sett Elin Krantz ligga livlös. Därifrån tog Ephrem Yohannes med sig Elin Krantz tillhörigheter, bl.a. hennes trosor och strumpbyxor. Ephrem Yohannes slängde sedan Elin Krantz tillhörigheter och sina kraftigt nedsmutsade jeans, som han först hade hämtat från sin källare, i två soptunnor flera kilometer därifrån.

Det är märkligt att Ephrem Yohannes under de tidiga morgontimmarna när han nyss hade mått så dåligt gjorde sig besväret att göra sig av med kläderna flera kilometer hemifrån och att han ens övervägde att åka in till centrala Göteborg för att göra sig av med dem. Det är vidare helt oförklarligt att Ephrem Yohannes skaffade undan Elin Krantz trosor och strumpbyxor. På dem kunde det inte finnas några spår från Ephrem Yohannes, eftersom han aldrig hade vidrört dem. Det måste ha stått klart för Ephrem Yohannes att han genom att ta med sig Elin Krantz trosor och strumpbyxor från platsen riskerade att avsätta spår på dem. Ephrem Yohannes har under huvudförhandlingen flera gånger påpekat hur rädd han var för att bli misstänkt för något brott med anledning av det som hade hänt Elin Krantz. Ephrem Yohannes måste ha insett att det låg nära till hands att misstankar skulle riktas mot

honom, om han skaffade undan Elin Krantz kläder och det senare skulle komma fram att det var han som hade gömt dem.

Ephrem Yohannes agerande med sina egna och Elin Krantz kläder framstår mot bakgrund av de nyss redovisade omständigheterna som så anmärkningsvärt att det inte rimligen kan ha gått till på det sättet, om Ephrem Yohannes berättelse i övrigt skulle vara riktig.

Det är genom att Ephrem Yohannes nyckelbricka registrerades i hans port utrett att Ephrem Yohannes passerade porten på väg in i huset kl. 06.12. Med hänsyn till vad Nebaat Demirovska och Eva Lundegaard har berättat om skrik som de hörde samt med beaktande av telefonsamtalet som spelades in på Anders Sjögrens telefon kan det antas att Elin Krantz blev utsatt för våld någon gång mellan kl. 04.43, när Nebaat Demirovska hörde skrik, och 04.57, när samtalet spelades in. Det har av utredningen inte kunnat dras en helt säker slutsats om hur länge övergreppet på Elin Krantz pågick. Av Eva Lundegaards uppgifter framgår emellertid att hon hörde kvinnan skrika eller kvida i ca 15 minuter. Det kan bortses från andra alternativ än att det var Elin Krantz som Eva Lundegaard hörde skrika.

Slutsatsen av de nyss redovisade tidsangivelserna är att det från det att Ephrem Yohannes vaknade på bänken till dess han kom hem kl. 06.12 förflöt en med hänsyn till omständigheterna anmärkningsvärt lång tid. Ephrem Yohannes har under den tiden gått fram till männen och Elin Krantz, tilltalat dem, gjort upplivningsförsök av Elin Krantz samt därefter blivit jagad från platsen av männen.

Ephrem Yohannes har lämnat olika tidsangivelser när det gäller hur länge som han och de två männen som jagade honom stod på parkeringsplatsen och tittade på varandra. Ephrem Yohannes har slutligen stannat för att de tittade på varandra i minst 20 minuter. Det är så osannolikt att Ephrem Yohannes och männen stod stilla

på parkeringsplatsen och tittade på varandra under så lång tid som Ephrem Yohannes har angett att det inte rimligen kan ha gått till på det sättet.

Det är i stället svårt att frigöra sig från tanken att Ephrem Yohannes med uppgiften om hur länge som han stod på parkeringsplatsen har velat att på ett godtagbart sätt förklara att det kunde förflyta så lång tid från det att han vaknade på bänken till dess att han kom hem kl. 06.12. Det förefaller alltså som om Ephrem Yohannes med tidsangivelsen från parkeringsplatsen har velat fylla ut den tiden.

Ephrem Yohannes berättade inte någonting om vad som hade hänt honom natten mellan den 25 och den 26 september 2010 förrän ca två och en halv månad efter det att han hade gripits. Ephrem Yohannes var under nästan hela denna tid på sannolika skäl misstänkt för mord samt häktad med anledning av den misstanken. Ephrem Yohannes var alltså misstänkt för det svåraste av de allvarliga brotten, och han hade dessutom restriktioner under hela tiden. Detta innebar att han i praktiken var helt avskuren från omvärlden i två och en halv månad. Dessa förhållanden ska ses i belysning av att Ephrem Yohannes, om hans berättelse är riktig, var oskyldig till anklagelserna som riktades mot honom. Ephrem Yohannes beslut att inte från början redovisa sin berättelse, om den var korrekt, står också i mycket skarp kontrast till hans rädsla för att bli misstänkt för brott. Att Ephrem Yohannes valde att inte från början säga något om vad som hade hänt är mot denna bakgrund mycket anmärkningsvärt.

Det är rimligt att tänka sig att ju längre tid som gick från det att brottet mot Elin Krantz hade begåtts, desto svårare skulle det bli att hitta den gärningsman eller de gärningsmän som hade begått brottet mot henne. Detta måste ha stått klart också för Ephrem Yohannes. Det är därför också av detta skäl svårt att förstå att Ephrem Yohannes valde att vara helt tyst, om han verkligen var angelägen om att gärningsmännen snabbt skulle gripas. Detta gäller alldeles särskilt som Ephrem Yohannes i ett mycket tidigt skede av utredningen hade kunnat lämna utförliga

uppgifter om vad som hade hänt och om signalement på de personer som kunde antas vara gärningsmännen. Att Ephrem Yohannes valde att vänta så länge som han gjorde med att lämna för utredningen om mordet på Elin Krantz värdefulla upplysningar är alltså också mycket anmärkningsvärt.

Ephrem Yohannes lämnade sin berättelse första gången kort tid efter det att han av polisen hade fått veta att det på hans kläder hade hittats DNA från Elin Krantz och vice versa. Sett i ljuset av detta kan Ephrem Yohannes förklaring till varför han lämnade sin berättelse vid den tidpunkten – att hans familj var hotad och att hans fru hade slutat höra av sig – ifrågasättas. Det ska tilläggas att Ephrem Yohannes när han lämnade sin berättelse sedan en tid hade känt till att det från Elin Krantz telefon hade ringts ett telefonsamtal som hade spelats in på Anders Sjögrens mobilsvar och som innehöll en konversation mellan två män.

Ovanpå det stenröse där Elin Krantz döda kropp påträffades fanns en sten som enligt vad utredningen har visat vägde ca 83 kg. Den person eller de personer som gömde kroppen kan antas ha placerat stenen ovanpå stenröset. Ephrem Yohannes har invänt att det på grund av stenens tyngd inte har varit möjligt för en ensam person att placera stenen där. Genom Anders Langviks vittnesmål är det emellertid klarlagt att det inte har varit omöjligt för en ensam person att på ett eller annat sätt förflytta stenen till platsen ovanpå stenröset.

Det återstår att ta ställning till de telefonsamtal som enligt vad utredningen visar har ringts från Elin Krantz mobiltelefon till Anders Sjögrens mobilsvar den 26 september 2010, dels kl. 04.46, dels kl. 04.57. Anders Sjögren har förklarat att han uppfattade båda samtalen som s.k. fickringningar, dvs. som telefonsamtal som ringdes av misstag.

De inspelade telefonsamtalen utgör sådan bevisning för vilken det inte finns något beviskrav i egentlig mening. Detta innebär att betydelsen av innehållet i samtalen

ska bedömas med utgångspunkt i den övriga bevisning som har lagts fram. Innehållet i samtalen ska alltså inte utan vidare läggas till grund för att det har gått till på det sätt som Ephrem Yohannes har berättat.

När det gäller det första samtalet kan det inte dras någon slutsats om betydelsen av innehållet i samtalet. Anders Sjögren har sagt att det på inspelningen av detta samtal från Elin Krantz telefon hördes mummel samt steg mot asfalt. Detta samtal saknar alltså i allt väsentligt betydelse för prövningen.

När det sedan gäller samtal nummer två, dvs. det samtal som ringdes kl. 04.57, ska först anmärkas att Anders Sjögren lyssnade på detta samtal ca 20 sekunder innan han avbröt avlyssningen. Anders Sjögren har berättat att han tydligt hörde två män som talade med varandra på ett främmande språk, att männen uppenbarligen måste ha befunnit sig helt nära telefonen, att han ett stycke från telefonen hörde en kvinna som grät och skrek "nej, nej, nej" samt att han från den plats där kvinnan måste ha befunnit sig hörde dunsar som av handgemäng eller slag. Anders Sjögren har vid förhöret med honom illustrerat detta ljud genom att slå sina händer mot varandra. Det ska konstateras att andra alternativ än att det var Elin Krantz som hördes skrika i praktiken kan uteslutas.

Det har genom utredningen inte kunnat slås fast hur det andra telefonsamtalet från Elin Krantz telefon till Anders Sjögrens ringdes, eller vem som gjorde det. Det kan under alla förhållanden uteslutas att den person eller de personer som angrep Elin Krantz ringde samtalet; gärningsmannen eller gärningsmännen skulle knappast ringa avsiktligen på Elin Krantz telefon.

Anders Sjögren har berättat att dunsarna hördes alldeles i närheten av kvinnan som skrek och grät samt att han är helt säker på att hon befann sig längre bort från telefonen än de två män som han hörde prata med varandra. Enligt Anders Sjögrens uppfattning kan det inte ha varit de två männen som utsatte Elin Krantz för brott.

Anders Sjögren har förklarat att han har dragit den slutsatsen av det förhållandet att kvinnan lät så avlägsen trots att hon skrek samt att männen föreföll vara så nära telefonen.

Det går inte att med säkerhet dra slutsatser om betydelsen av samtalet som Anders Sjögren hörde. Det ligger emellertid inte närmast till hands att tänka sig att de två män som Anders Sjögren hörde samtala med varandra hade något med övergreppet på Elin Krantz att göra. Dels pågick övergreppet uppenbarligen ett stycke bort från den plats där männen samtidigt pratade med varandra, dels föreföll männen vara helt lugna och inte reagera på kvinnans skrik, eller på vad som pågick i anslutning till henne. Innehållet i samtalet ger alltså inte något nämnvärt stöd åt Ephrem Yohannes berättelse. Under alla förhållanden utesluter inte vad Anders Sjögren har berättat om samtalet att Ephrem Yohannes är gärningsman.

Om de två männen skulle ha något med övergreppet på Elin Krantz att göra skulle detta antagande förutsätta att det var minst tre personer som var inblandade i brottet mot Elin Krantz, eftersom Anders Sjögren hörde männen samtala samtidigt som han ett stycke bort hörde ljud som han uppfattade som misshandel av Elin Krantz. Det finns inte något i utredningen i övrigt som talar för att det har varit flera personer inblandade i brottet mot Elin Krantz.

På grund av de redovisade omständigheterna drar tingsrätten sammanfattningsvis följande slutsatser.

Det har funnits DNA från Ephrem Yohannes på Elin Krantz kläder och vice versa, vilket är mycket anmärkningsvärt i sig. Ephrem Yohannes berättelse innehåller i de avseenden som tingsrätten har redovisat på de föregående sidorna så anmärkningsvärda uppgifter att de antingen kan starkt ifrågasättas eller i flera fall t.o.m. konstateras vara sådana att det under inga förhållanden kan ha gått till på det sätt som Ephrem Yohannes har berättat. Det ska här särskilt understrykas att det inte

är fråga om en eller annan uppgift i Ephrem Yohannes berättelse som kan ifrågasättas. Det är i stället så att Ephrem Yohannes berättelse genomgående har så anmärkningsvärda inslag att slutsatsen av den sammantagna bedömningen av berättelsen sedd i ljuset av övrig bevisning blir att det inte rimligen kan ha gått till på det sätt som Ephrem Yohannes har redovisat.

Betydelsen av det andra telefonsamtalet som ringdes från Elin Krantz telefon är med hänsyn till det som har sagts i det föregående stycket och till tingsrättens slutsats om detta samtal inte sådan att samtalet på något avgörande sätt försvagar bevisningen i övrigt.

Sammantaget ger bevisningen inte utrymme för att det skulle ha kunnat vara någon annan än Ephrem Yohannes som gick till angrepp på Elin Krantz vid Temperaturgatan strax efter kl. 04.30 den 26 september 2010.

Härefter prövas vad som ska läggas Ephrem Yohannes till last och hur gärningarna ska bedömas.

Av rapporten över den utvidgade rättsmedicinska obduktionen av Elin Krantz kropp framgår bl.a. följande.

Elin Krantz hade omfattande skador när hon påträffades död. Skadorna har uppkommit genom trubbigt våld. Det har inte kunnat läggas fast vilken typ av trubbigt våld som har använts mot henne.

Utseendet och lokaliseringen av hudskador på halsen samt omfattningen av blödningar i halsens mjukvävnad talar starkt för att dessa skador har uppkommit genom grepp med händer. Punktformade blödningar under ögonens bindehinnor, i ansiktets hud och i munslemhinnan har orsakats av bristningar i små blodådror. Bristningarna har orsakats av ett ökat tryck i blodådrorna till följd av förhindrat

återflöde av blod till hjärtat, detta till följd av tryck mot stora blodådror i halsen. Utseendet och lokaliseringen av krossår på övre ögonlocken med blödningar i mjukvävnaden talar för att dessa skador har uppkommit genom slag. Utseendet och lokaliseringen av skador i munnen talar för att dessa har uppkommit genom tryck på munnen. Utseendet och lokaliseringen av bristningar vid slidmynningen talar för att dessa har uppkommit genom friktion/uttänjning av vävnaden som t.ex. vid penetration av slidan. Utseendet och lokaliseringen av skador vid handlederna talar för att dessa har uppkommit genom grepp. Utseendet och lokaliseringen av överhudsavskrapningar på skinkorna och utseendet av den mönstrade besudlingen på skinkorna och på baksidan av benen talar för att Elin Krantz har blivit släpad på ojämnt, skrovligt underlag.

I rapporten konstateras att fynden av skadorna på Elin Krantz kropp talar starkt för att hennes död har orsakats av kvävning genom strypning samt att den samlade bilden visar att döden har orsakats av en annan person. Obducenten Ulf Jonsson har förklarat att andra dödsorsaker än att Elin Krantz stryptes eller kvävdes till döds i praktiken kan uteslutas.

Med hänsyn till att tingsrätten har kommit fram till att det var Ephrem Yohannes som attackerade Elin Krantz samt med beaktande av uppgifterna i obduktionsrapporten kan andra alternativ än att det var Ephrem Yohannes som orsakade Elin Krantz död uteslutas. Det är följaktligen styrkt att Ephrem Yohannes har utövat våld mot Elin Krantz på det sätt som åklagaren har angett i åtalet samt att Elin Krantz till följd av våldet fått de skador som åklagaren har påstått samt att Elin Krantz avled till följd av dessa skador.

Uppgifterna i obduktionsrapporten om Elin Krantz skador och om dödsorsaken visar tillsammans med att det inte var fråga om ett kortvarit förlopp – Ephrem Yohannes hade alltså tid att besinna sig – att Ephrem Yohannes under alla förhållanden måste ha ställt sig helt likgiltig till effekterna av sitt handlande. Det är

alltså styrkt att Ephrem Yohannes uppsåtligen har berövat Elin Krantz livet. Med hänsyn till omständigheterna vid överfallet på Elin Krantz och till hennes skador ska gärningen bedömas som mord.

Av den skada som Elin Krantz hade i underlivet ligger det nära till hands att dra slutsatsen att Ephrem Yohannes på ett eller annat sätt har tilltvingat sig sex med Elin Krantz. Det är emellertid svårt att dra en helt säker slutsats om den saken. Det är inte utrett att Ephrem Yohannes hade sin penis, sina fingrar eller något annat föremål i Elin Krantz slida, som åklagaren har påstått. Denna osäkerhet gör att det inte är styrkt att det har varit fråga om en fullbordad våldtäkt på det sätt som åklagaren har påstått.

Med hänsyn till att Ephrem Yohannes enligt vad utredningen har visat hade tagit av Elin Krantz trosor och strumpbyxor står det klart att Ephrem Yohannes avsikt var att tilltvinga sig samlag med Elin Krantz. Ephrem Yohannes våldtäktsförsök ska dock ses som ett led i det uppsåtliga dödandet av Elin Krantz och ska konsumeras av mordet.

Påföljd

Det har i målet gjorts en rättspsykiatrisk undersökning av Ephrem Yohannes. Slutsatsen av undersökningen är att Ephrem Yohannes inte led av en allvarlig psykisk störning vid tidpunkten för gärningen, att han inte heller led av en sådan störning vid undersökningstillfället samt att det inte finns förutsättningar för att överlämna Ephrem Yohannes till rättspsykiatrisk vård.

Med hänsyn till gärningarnas straffvärde ska Ephrem Yohannes dömas till fängelse.

För mord är föreskrivet fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller på livstid. Genom en lagändring (2009:396) ändrades straffskalan för mord så att

straffet på viss tids fängelse utvidgades att vara lägst tio och högst arton år. I förarbetena angavs att syftet med lagändringen var att skapa utrymme för en mer nyanserad straffmätning för mord och en höjd straffnivå för det tidsbestämda straffet för mord. Det framhölls att det behövdes en straffskala som möjliggjorde en mer nyanserad bedömning än vad som dittills hade varit möjlig med beaktande av alla de omständigheter som framkommer i fråga om mord.

Elin Krantz var uppenbarligen kraftigt berusad när hon överfölls av Ephrem Yohannes. Utredningen har visat att hon hade mer än 1,7 promille alkohol i blodet vid det aktuella tillfället. Det är sannolikt att Elin Krantz på grund av sin berusning var i det närmaste försvarslös när Ephrem Yohannes attackerade henne. Att Elin Krantz var så berusad måste ha stått klart för Ephrem Yohannes efter hans kontakter med henne under spårvagnsfärden där Elin Krantz hade somnat. Till detta kommer att det som ett led i dödandet av Elin Krantz ingick ett våldtäktsförsök. Vidare ska beaktas att, även om den exakta längden på övergreppet på Elin Krantz inte har kunnat fastställas, det av vittnesbevisningen och av övrig utredning framgår att det inte har varit fråga om ett kortvarigt förlopp. I Elin Krantz trosor hittades avföring. Det är lätt att föreställa sig att Elin Krantz kände en mycket stark fruktan för vad Ephrem Yohannes skulle göra. Till detta kommer att Elin Krantz enligt vad läkaren Ulf Jonsson har berättat med stor sannolikhet var i livet när Ephrem Yohannes släpade henne från brottsplatsen till fyndplatsen som ligger 10-20 meter därifrån. Slutligen ska vägas in hur Ephrem Yohannes skaffade undan och gömde Elin Krantz kropp i stenröset.

Sammantaget leder de redovisade omständigheterna till att straffvärdet för det brott som Ephrem Yohannes har begått mot Elin Krantz motsvarar det högsta tidsbestämda straffet för mord, dvs. fängelse i 18 år. Vid bedömningen av straffvärdet för gärningen har i skärpande riktning beaktats bestämmelsen i 29 kap. 1 § andra stycket brottsbalken, enligt vilken det ska särskilt beaktas om gärningen inneburit ett allvarligt angrepp på någons liv.

Utvisning

Ephrem Yohannes är medborgare i Etiopien. Ephrem Yohannes kom tillsammans med sin hustru och sina två barn, som är födda 2006 och 2007, till Sverige 2009. Ephrem Yohannes beviljades permanent uppehållstillstånd här den 24 augusti 2009. Ephrem Yohannes och hans familj har sedan dess bott i Sverige.

Migrationsverket har yttrat sig och har angett att det inte finns något hinder enligt bestämmelserna i utlänningslagen (2005:716) mot att verkställa ett eventuellt utvisningsbeslut beträffande Ephrem Yohannes till Etiopien.

De förutsättningar som finns i 8 kap. 8 § första stycket och andra stycket 2 utlänningslagen för utvisning på grund av brott är uppfyllda i detta fall. Ephrem Yohannes har inte vistats så länge i Sverige att det krävs synnerliga skäl för att utvisa honom. Vid prövningen av om Ephrem Yohannes ska utvisas ska hänsyn tas till hans anknytning till det svenska samhället.

Ephrem Yohannes har inte vistats i Sverige länge. Han har alltså inte på grund av vistelsens längd här fått en särskilt stark anknytning till det svenska samhället. Ephrem Yohannes anknytning till Sverige bygger i allt väsentligt på att han har två minderåriga barn som bor här.

Med hänsyn till det synnerligen allvarliga brott som Ephrem Yohannes har gjort sig skyldig till ska han, trots att han har minderåriga barn här, utvisas ur Sverige med förbud för honom att återvända hit. Utvisningsbeslutet ska inte tidsbegränsas. Det men som utvisningen medför för Ephrem Yohannes bör reducera fängelsestraffets längd med två år. Ephrem Yohannes ska alltså dömas till fängelse i 16 år.

Skadestånd

Ephrem Yohannes har motsatt sig att betala skadestånd. Han har dock vitsordat som skäligt belopp för psykiskt lidande 75 000 kr för var och en av Elin Krantz dödsbodelägare samt yrkade belopp i övrigt. Ephrem Yohannes har vitsordat sättet för ränteberäkningen.

Med hänsyn till utgången i fråga om skuld ska Ephrem Yohannes betala skadestånd.

Elin Krantz pappa Ove Krantz och Elin Krantz systrar Maria Sturgis och Emelie Krantz har hörts i denna del. De har berättat om familjesammanhållningen i deras familj, om hur de umgås med varandra, om hur Elin Krantz var som dotter och som syskon och om hur familjen har drabbats av mordet på Elin Krantz. Det råder inte något tvivel om att det är en ovanligt stark sammanhållning i Elin Krantz familj, att det också gällde Elin Krantz förhållande till de övriga familjemedlemmarna samt att Elin Krantz familj efter dödsfallet har lidit svårt psykiskt. Det står vidare klart att Elin Krantz hade en särskilt nära kontakt med sina systrar Maria Sturgis och Emelie Krantz. Det står också klart att den massmediala uppmärksamheten med anledning av mordet på Elin Krantz har inneburit en ytterligare påfrestning för Elin Krantz anhöriga.

Även med beaktande av det nyss sagda finns det med hänsyn till rådande praxis om ersättning för psykiskt lidande i liknande fall inte förutsättningar att döma ut ett högre belopp till var och en av Elin Krantz dödsbodelägare än det som Ephrem Yohannes har vitsordat, dvs. 75 000 kr. Ephrem Yohannes har vitsordat övriga belopp, som alltså också ska dömas ut.

GÖTEBORGS TINGSRÄTT **DOM** B 14240-10
2011-06-10
Avdelning 2

Häktning

För mord är inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år. Det är inte uppenbart att det saknas risk för att Ephrem Yohannes undandrar sig straff, eller risk för att han fortsätter sin brottsliga verksamhet. Ephrem Yohannes ska därför fortfarande vara häktad.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (Dv 400)
Överklagande skall vara ställt till Hovrätten för Västra Sverige och ges in till tingsrätten senast den 1 juli 2011

Henrik Winman

Avräkningsunderlag, se bilaga